Wydarzenia

Konferencja naukowa w 600-lecie unii horodelskiej

HORODŁO (1413–2013)

Królestwo Polskie i Wielkie Księstwo Litewskie w dobie horodelskiej

Kraków i Niepołomice, 20–21 września 2013

Porozumienie horodelskie z 2 października 1413 roku ma w dziejach stosunków polsko-litewskich i w historii samej Polski wagę równą umowie krewskiej (1385) i unii lubelskiej (1569). Gdy ta pierwsza oznaczała narodziny unii, druga zaś – koniec stawania się unii polsko-litewskiej, to postanowienia horodelskie dawały prawną i społeczną bazę do jej budowy. Zjazd w Horodle i jego postanowienia to jedna ze świetniejszych chwil w historii Polski.

2 października 1413 roku na zjeździe Władysława Jagiełły, Witolda Kiejstutowicza, panów polskich i bojarów litewskich w Horodle wystawiono akta, które do historii przeszły pod nazwą unii horodelskiej. Głęboki przełom w losach narodów Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego z pewnością zapoczątkowały wydarzenia lat 1384–1387, ale to unia w Horodle proponowała takie ułożenie relacji między dwoma monarchiami i ich narodami politycznymi, które dawało szansę na trwałość budowanej federacji. Postanowienia przyjęte w porozumieniu określały wyraźnie odrębność Litwy, która miała być rządzona przez wielkiego księcia, podczas gdy królowi Polski przysługiwał tytuł najwyższego księcia Litwy. Unia miała trwać nawet w przypadku wygaśnięcia dynastii jagiellońskiej, wtedy bowiem król Polski a najwyższy książę Litwy powinien być wybrany przez panów polskich za wspólną zgodą wielkiego księcia i panów litewskich. Ważnym postanowieniem horodelskim było zrównanie w prawach ze szlachtą polską tych bojarów litewskich, którzy przyjęli wiarę katolicką, a symbolem owego zrównania w prawach i zbratania narodu politycznego obydwu krajów było przyjęcie do własnych herbów 47 rodzin bojarów litewskich przez tyleż znacznych rodów szlacheckich Polski. W razie potrzeby możni obydwu krajów winni byli się naradzać nad wspólnymi sprawami na zjazdach w Lublinie i Parczewie.

Granica między obydwoma krajami miała odtąd już nie dzielić, ale łączyć społeczeństwa, zainteresowane jednością stawianych sobie celów. Panowanie Władysława Jagiełły wyznacza czas i miejsce spotkania kultury chrześcijańskiego, łacińskiego Zachodu z wielowarstwową sukcesją Wschodu, sięgającą do tradycji Bizancjum. Wydarzenia tego panowania i sojuszu z Litwą stanowią o randze Polski w ówczesnym świecie i ukazują szersze, europejskie widnokręgi przeszłości.

Konferencja współfinansowana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

pau.krakow.pl/index.php/Unia-horodelska.html

Serdecznie zapraszamy do udziału w naukowej konferencji **"Młoda polska emigracja w UE jako przedmiot badań psychologicznych, socjologicznych i kulturowych"**. Konferencja jest częścią programu **„EUROEMIGRANCI.PL"**, realizowanego przez Polską Akademię Umiejętności w Krakowie oraz Polski Uniwersytet na Obczyźnie w Londynie.

Zapraszamy badaczy krajowych oraz związanych z zagranicznymi instytucjami naukowymi. Obrady toczyć się będą w trzech blokach:

Psychologicznym
- zagadnienia dwujęzyczności i dwukulturowości
- sytuacja Dzieci Trzeciej Kultury
- szok kulturowy wyjazdowy i powrotny
- kryzys migracyjny i jego fazy
- przeobrażenia tożsamości

Socjologiczno-antropologicznym
- rola migracji jako czynnika modernizacji
- zmiany społecznego usytuowania migranta
- kryzys/przekształcenia więzi społecznych
- wpływ migracji na pojawienie się nowych stylów i form życia

Kulturowym
- zjawiska transgraniczności powstające na styku kultur migrantów, społeczności przyjmującej i innych grup imigracyjnych
- kierunki rekonstrukcji tożsamości polskich migrantów
- przekształcenia stereotypów, stygmatów i etykiet konstruowanych wśród migrantów, społeczności przyjmującej i pochodzenia
- stan i drogi rozwoju twórczości polskich artystów-migrantów

KONTAKT: **konferencja@euroemigranci.pl**
INFORMACJE: **www.euroemigranci.pl**

EuroEmigranci.pl